

den førstnævnte Klasse Apotekere ikke vilde kunne opnaa disse Goder, idet de af den udredede Afgifter helt maatte medgaa til Dækning af Afsløsningsfondens Udgifter. Men det vilde upaatvibeligt være umuligt at opretholde dette Modfætningsforhold i mer end en Menneftaalder. Enden maatte blive, at Staten traadte til ved at hde Tilftud af Statskassen eller ved at lade Medicinaltaksten forhøje eller paa begge Maader.

e. Kommissionens Befvarelse af Kommissionens Spørgsmaal 2.

Naar Kommissionen faaledes er kommet til det Refultat, at den er ude af Stand til at paavise en praktiff Maade, hvorpaa de reelle Apotekerprivilegier kunne paabydes afløfte uden betydelige Ofre for Statskassen eller Befolkningen, foreligger Spørgsmaalet om, hvorvidt den stadige Tiltagen i Pris af de reelle Privilegier kan modarbejdes ved andre Foranstaltninger. For faa vidt en ufund Spekulation maatte have nogen Del i den gennem en længere Aarrække stedfundne stærke Stigning af Købsommerne for Apotekerprivilegierne, maa Korrektivet komme af sig selv; de i Forhold til Salgsgegenstandens virkelige Værdi overdrevne Priser kunne i Længden lige faa lidt holde sig ved de her omhandlede Omfætninger fom ved andre. Omvendt er den Prisstigning, fom er en Følge af en lettere Afgang til at erholde Laan og af den faldende Laanrente, grundet i Forholdenes Natur og kan lige faa lidt udeblive i dette fom i andre Forhold. Derimod turde det ikke være ugørligt, i det mindste tildels, at sætte en Stopper for den upaatvibelig særdeles betydelige Andel i Stigningen af de enkelte Apotekers Salgspriser, fom er begrundet dels i, at Udleveringen af Medicin og dermed Nettointægten for de fleste reelt privilegerede Apotekers Bedkommende i de sidste Aartier er vokset stærkt, dels i en Forventning om, at Indtægterne af samme Grund fremdeles ville forøges. At Medicinforbruget i Aarenes Løb er tiltaget betydeligt, dels paa Grund af den, særlig i Købstæderne, stærke Forøgelse af Befolkningen, dels fom Følge af, at man faavel paa Landet fom i Købstæderne i langt større Omfang end tidligere benytter Lægehjælp, turde være givet. Nu er der vel i Aarenes Løb oprettet et ikke ganske ringe Antal personlige Apoteker, ved hvilke de reelt privilegerede Apotekers Opland er blevet mer eller mindre indskrænket. Da imidlertid disse nye Apoteker for en overvejende Del falde paa Landet, medens de reelle Apoteker hovedsagentlig findes i Købstæderne, er den ved de førstnævnte Apotekers Etablering bevirkede Afgang i de sidstnævntes Afæetning upaatvibelig i de allerfleste Tilfælde bleven mere end opvejet ved den ved det forøgede Medicinforbrug tiltagne Indtægt. Det er derhos, faa vidt vides, en ret almindelig Forestilling, at Administrationen, naar et reelt Privilegium er blevet afhændet for en, fom det synes, høj Pengefum, af Billighedshensyn mod den nye Privilegiehaver, ikke er tilbøjelig til i en Del Aar efter Salget at tilstede Oprettelsen af et nyt Apotek indenfor det ældre Apoteks Omraade, naar ikke særlige Grunde tale herfor. At en faadan Praksis følges, faa længe det staar hen, hvor vidt man kan komme til en Afsløsning af de reelle Privilegier, er ret naturligt. Men anderledes turde Forholdet stille sig, faafremt det maatte vise sig, at Spørgsmaalet om Afsløsningen maa stilles i Bero.

Det Bestemmende for Administrationens Forhold til Spørgsmaalet om en For-